

Scénář k audioreportáži – Jitka Vlčková

Vstup 1:

Jitka Vlčková se narodila za první republiky v roce 1936. Když jí bylo 9 let, přišla V květnu 1945 přišla Rudá armáda a osvobodila Prahu. Na to si Jitka Vlčková dobře pamatuje.

Pamětnice:

Pamětnice: Rusové jsou tady! Nádhernej slavnostní výkřik, všichni jsme se začali oblíkat a vltli jsme na tu Kladenskou a viděli ty tanky. A byli jsme šťastní, vítali jsme, objímali jsme, protože jsme věděli, že skončila válka a že nás zachránili.

Můj tatínek volil národní socialisty a v 45 volil komunisty, protože jsme žili pod tou aurolou, že nás Sovětský svaz zachráníl.

Vstup 2:

V 15 letech byla pozvána jako svazačka na proces s partou Vyšehradských jezdců.

Pamětnice:

To byla parta kluků, kteří založili takový soubor, zpívali americký písničky, oblíkali se.

Já jsem byla pozvaná jako aktivní svazačka, abych se seznámila s těma hajzlema, kteří nám to tady porušovali.

Já jsem říkala, že to jsou obyčejní kluci, akorát že jsou máničky, ale snad nedělají nic špatného.

Vstup 3:

Vyšehradský jezdcí byli nakonec odsouzeni komunistickým režimem. Komunisté se snažili hledat i jiné nepřátelé republiky.

Pamětnice:

Viděli jsme proces s Horákovou, poznávali jsme, co je. Viděli jsme akci Slánskýho. Ted' jsme viděli, že to byl člověk, který byl komunista. Jak je možný, že se tak stane, že je najednou obviněn.

Vstup 4:

Rok 1953 byl zlomem pro komunistický režim, protože zemřela hlava Sovětského svazu.

Pamětnice:

Když zemřel Stalin, plakala jsem, tak jsem mu dokonce složila oslavnou báseň.

Trvalo mi to několik roků, než jsem si uvědomila, že Stalin je hajzl, že vraždil svoje lidi, to nikdo nevěděl.

Vstup 5:

V době Pražského jara pracovala Jitka Vlčková v dopravním podniku. Na srpen 1968 vzpomíná takto.

Pamětnice:

Zabouchal na nás soused a říkal: „Vstávejte lidi, proboha, Rusové jsou tady.“ A byl to strašnej šok, a nikdy by nás nenapadlo, že by přítel Sovětský svaz a přidružené lido země by nás napadnul.

Pamětnice:

Já jsem byla v takovém šoku, vůbec jsem nepřemejšlela. Já jsem si dokonce říkala.

Vy hajzlové, co jste nám to provedli. Mně je to jedno, klidně mě tady zastřelte.

Vstup 6:

Od ledna 1969 začali kádrové pohovory pro všechny členy komunistické strany. Pohovorem musela projít i Jitka Vlčková.

Pamětnice:

Volal mi ten kamarád a řekl: „Jitko, připrav se, že ti bude volat šéf, že jsi dopadla špatně.“

Soudružko Vlčková, tady Randák, já ti oznamuju, že jsi byla komisí ze strany vyloučena.

Vstup 7:

Od té doby bylo pro Jitku Vlčkovou obtížné sehnat zaměstnání. Nakonec pracovala v knihovně na kolejích Zemědělské vysoké školy. Zde se setkávala s velkým množstvím studentů i ze zahraničí. S nimi také prožívala revoluci v roce 1989. Díky zahraničním studentům se na 20 let zapojila do Organizace pro Společnost Afriky.

Vstup 8:

Mladé generaci vzkazuje:

Pamětnice:

Učte se, buďte loajální, nesuďte lidi, protože jste nezažili jejich život.